

Indvending, at man hellere vil have det som Understøttelse fra det offentlige, eller som en Udbygning paa en SygekasseloV eller den afgiftsfri Alderdomsunderstøttelseslov, som man jo for øvrigt ikke er fornøjet med, og som i alt Fald ikke giver bestemte Beløb, eller saa sikre Understøttelser, som her er foreslaaet. Hvad der i øvrigt er sagt, har for mig ikke haft den Betydning, at jeg derover skulde opholde det ærede Ting. Jeg vil gentage, hvad jeg for et Øjeblik siden sagde, at jeg er vis paa, at hvis der er en Misforstaaelse til Stede, vil det nok klare sig, naar Sagen kommer i Udvalg.

Skulde jeg endnu tilføje noget, skulde det være dette, for at de Herrer af Landbrugget kunne vide, hvad Meningen med Loven er, at det ingen Sunde har været den Mandes Mening, som har skrevet disse Bestemmelser, at Landbrugerne skulde gaa til Forsikringssekskaber og tegne Assurance, naar de skulle bruge en Mand hist eller her, eller naar deres Arbejdere overhovedet vare udsatte for Farer, der ere angivne her. Det har undret mig i høj Grad i Dag at høre denne Opfattelse blive gjort gældende fra forskellige Sider; thi det er dog underligt, naar man staar i en Forsamling af Mænd, som have sørget for deres gensidige Brand- Hagel- og Kreaturforsikring, og som have dannet Foreninger i stort Antal, Tyre- og Dyreforeninger og samvirkende Landboforeninger og alle de andre Associationer paa Landet, at da disse Mænd slet ikke synes at anse det for en løselig Opgave at naa hen til den absolut onsteligste Form, nemlig til territorialt begrænsede Forbund, der overtage Ansvarret efter denne Lov, altsaa Forbund, der eventuelt endog kunde forsikre hos et Forsikringssekskab dette Ansvar, hvis de ikke ønskede at bære Ansvar selv, akkurat lige saa godt som Landbrugerne nu bære Følgerne af deres Ildsvaade, Kvægsygdomme og Hagelstade i Fællesskab. At saadan Sammenslutning vil finde Sted f. Eks. her i Kjøbenhavn, anser jeg for aldeles givet. Bygningshaandværkerne ville sikkert naa sig sammen i saadanne Foreninger. I Finland har man udsat Lovens Krafttræden et helt Aar, just for at de industridrivende skulle kunne faa Tid til at danne saadanne.

Endelig vil jeg med Hensyn til de private Forsikringssekskaber — da en Øtring fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, om, at disse Sekskaber ville komme til at florere stærkt ved en Lovgivning som den af os foreslaaede, tog saa stærke „Hør“ — sige, at der slet ikke her foreligger noget om de private Forsikringssekskaber; der er

fra den Kant ikke noget at hente imod vort Lovforslag. Hvis De ville sætte andre Forsikringssekskaber ind i Forslaget, have de Ret dertil, og hvis de ville sætte en Statsforsikring, have de ogsaa Lov til det. Hvis de ikke vil det, er der overvejende Sandsynlighed for, at der vil danne sig gensidige Forsikringsforbund, og endelig, hvis man dog vil gaa til de private Forsikringsanstalter, skal jeg oplyse om, at disse netop tabe Penge ved deres Arbejderforsikringer? I det hele taget tror jeg, at der gør sig en saa stor Misforstaaelse gældende med Hensyn til de private Forretningssekskabers Overstud og Fortjeneste. Jeg har her vort første danske Forsikringssekskab „Skjold“s Regnskab for 1894. Det fremviser en Præmieindtægt af 335,714 Kr. og der udbetales 9,300 Kr. til dette Sekskabs Aktionærer; alt det øvrige er medgaaet til Erstatningsudgifter, til Bonus til de forsikrede; 60 pCt. af Overstudet er blevet udbetalt til de forsikrede — og til de løbestemte Hensættelser. Det vil altsaa sige, at for hver Krone Sekskabet har taget ind, er der udbetalt og reserveret 97½ Dre, medens 2½ Dre ere gaaede til dem, som have sat Penge i Foretagendet, og jeg tvivler paa, at nogen Statsanstalt vil kunne arbejde saa billigt som en privat. Jeg har, som sagt, ikke noget at indvende mod, at man bagefter ordner Forsikringsspørgsmaalet ganske paa den Maade, man maatte finde godt og hensigtsmæssigt. I Norge har man altsaa straks villet have en Statsanstalt; i Finland har man ikke villet have den, forinden det skulde vise sig nødvendigt. Hvis man her siger, at man ikke vil have den, saa er det godt; men siger man, at man ønsker den straks, vil det ikke være fra min Side, at der bliver klaget.

Anden Viceformand (Frier): Da der ikke er flere Talere indtagne...

F. Bøijen: Maa jeg bede om Ordet?

Mejer: Maa jeg bede om Ordet?

Anden Viceformand (Frier): Da der altsaa nu er to Talere, der have forlangt Ordet, ville vi næppe kunne faa Forhandlingerne sluttede i Dag, og jeg skal derfor afbryde dem.

Næste Møde holdes Mandag den 9de Kl. 1, og Dagsordenen er da: